

O MAGO BENXAMÍN

Patrocinado pola Deputación Provincial da Coruña, asistiu ao noso Colexio o Mago Benxamín, que realizou dúas sesións de maxia, unha para infantil e 1º ciclo e outra para o 2º e o 3º ciclo de primaria.

O dia 22 de xaneiro fomos ver a un mago. O mago chamábase Benxamín. Primeiro fixo dous trucos sinxelos, por exemplo tiña un pano, metía a man e sacaba dous paraugas. Noutro deles tiña tres cordas: unha pequena, unha mediana e unha grande. Xuntounas todas e as cordas pasaron a ser iguais de grandes. Logo fixo un truco moi difícil. Tiña un pano, meteu a man e sacou unha pomba, meteu-na nunha gaiola, píxolle unha manta tapando a gaiola e cando quitou o pano a pomba desapareceu. Por último fixo dous trucos mais. No primeiro tiña un billete e rompeuno, queimouno e despois sacou un anaco que rachara ao principio e píxollo a un billete que sacar das cinzas e apareceu o billete de antes. Xa para rematar atouse todo o corpo moi forte cunha corda e púxose unha manta e en moi pouco tempo desatouse. A min gustoume moito.

ESTEBAN YÁÑEZ.
5ºC

O programa de prevención de drogodependencias "CINENSINO" englobase dentro do contexto de Educación para a Saúde e pretende ser un instrumento complementario nesta área e dentro do actual sistema educativo. Para iso o programa debe ser asumido polo centro educativo ao que se lle facilita asesoramento, medios e formación imprescindible para que sexa impartido polo propio profesorado.

"Lassie"

O día 23 de xaneiro, fomos ver a película de Lassie.

Para mi foi unha película con moitos valores e defectos que estou segura que todos os rapaces que ali estaban puideron apreciar. Na película vese o amor entre Lassie e o seu dono; lealdade, como cando marchaba da casa do home rico para volver co seu dono; avaricia dun dos empregados do home rico; amizade entre o ananío e o seu cadello pequeno chamado Touch ou o respecto que lle tiña o ananío a Lassie ao deixala marchar; a valentía de Lassie ao atravesar medio mundo en busca do seu antigo dono...

ALBA SALVADO
5ºC

PATINAXE SOBRE XEO

O mércores 20 de decembro fomos a patinar sobre xeo. Ao principio eu tiña un pouco de medo, por se me cortaba ou se cortaba outro.

Cando chegamos eu estaba impaciente, a pista parecía-me xigante preguntábame como a conseguiría percorrer.

Pronto puxen os patins e fui á pista. Non conseguía despegarme da varanda, por aquello de que parecía algo difícil. De seguido collín forzas e lanceime ao medio caéndome numerosísimas veces.

Cuadas, trompadas e algún que outro golpe cos compañeiros. De cando en vez, cando vía que ía levar outra cuada, achegábamela á varanda para coller forzas. Era tocalá e sair para o medio. Paseíño xenial.

ELENA RODRÍGUEZ
5ºCKATRINA BLANCH
5ºA

Onte fomos en bus, de excursión á feira do gando, en Amio. Ali fixemos patinaxe sobre xeo. Todos os patins eran de cor azul. Ao principio, todos os nenos e nenas estaban agarrándose ás barreiras. Logo, pouco a pouco, foron soltándose todos delas. A vista era moi graciosa: por todas partes había xente polo chan. E eu non cain nunha vez.

Estivemos alí moitas horas. Os nenos caiánse tanto que o xeo rompeu nalgúns sitios. tamén era obligatorio levar unha chaqueta, guantes e bolsas de plástico enriba dos calcetins, por manter a hixiene. Un dos meus compañeiros, que levaba unha chaqueta de cor verde claro, non se podía manter de pé. Sempre que o miraba estaba no chan. Patinaxar sobre xeo é moi divertido, se non chocas con ninguén, claro. Cando chegamos a clase xa eran as 13:00. Foi moi divertido.

MUSEOS PEDAGÓXICOS DA CORUÑA

O día 8 de xaneiro todos os grupos de 6º fomos de excursión á Coruña. Saímos sobre as 9:15 e chegamos ás 10:15. Primeiro fomos ao acuario, logo á Domus e, por último, ao Museo das Ciencias.

MARTA MASCAREÑAS, 6ºB
REBECA CARPINTERO 6ºA

A Domus

Despois do Acuario desprazámonos ata a Domus. Antes de pasar a vela fomos xantar.

Na planta baixa estaban dúas siamesas do século XIX, metidas nun tubo cheo de líquido conservante, unha estatua do home más alto do mundo, aparellos relacionados cos sentidos, un vídeo co nacemento dun neno, medidores de altura, de peso, de lonxitude do brazo...

Ao subir ao segundo andar había un corredor que atravesaba un corazón no que se vía o seu interior e ao rematar este corredor continuaba o tema cun corazón dun home, dun cabalo, dun porco e dunha vaca.

Tamén había un medidor do pulso e un coraçoñ falso no que se deixabas apoiada a man comezaba a funcionar coma o teu.

De seguido había unha sala na que te informaban sobre os museos do futuro.

A Casa das Ciencias

Por último encamiñámonos á Casa das Ciencias. Tan pronto como chegamos fomos a unhas salas nas que había todo tipo de xogos. Logo dun anaco fomos ao planetario: metéronos nunha sala que parecía a Terra, sentáronos nunhas butacas e apagáronnos a luz, mirando cara arriba como se fora ao ceo. Unha moza explicounos cousas sobre a Vía Láctea e falounos un pouco das estrelas que ali hai.

Para rematar subimos aos autobuses que estaban fora esperándonos para marchar. Chegamos ao Colexio sobre as 19:15.

Gostounos moito e non nos importaría repetir a experiencia.

O Acuario

Ao chegar ao acuario explicáronos que estaba dividido en tres salas principais que eran: Nautilus, a Maremagnum e unha sala de exposicións temporais, na que nese momento estaba unha fábrica de perlas. Diriximonos primeiro á exposición de fabricantes de perlas, onde se vián os diversos tipos e os seus fabricantes.

En segundo lugar fomos á sala Nautilus, pasando por uns corredores como os dun submarino para chegar ata ela.

A sala onde se vián os peixes estaba inspirado no despacho do capitán Nemo, que é un personaxe da novela "20.000 leguas de viaxe submarino" de Julio Verne. Nesa sala tiñan tres quenllas, dous deles eran quenllas touros e chamábanse "Hermosa" e "Gastón", outro era unha quenlla anxo. Tamén estaba o peixe anguia entre outros. para darrle de comer ás quenllas ía un buzo, pero para o resto ían dous.

Antes de ir á sala Maremagnum, o que fixemos foi ir ver como lle daban de comer ás focas. As focas estaban divididas en dúas piscinas, machos dunha banda e femias e crías da outra. Na piscina das femias vimos como lle daban de comer e mentres lle daban a comida tamén intentaban que se deixasen manexar con facilidade, porque logo cando viñese a veterinaria podería controlalas con moita comodidade.

Por último fomos á sala Maremagnum. Ali todos os peixes alimentábanse con peixe conxelado pero había dous que non: o rape e o sampedro. Nesa sala había distintas vitrinas, unha simulaba un cantil coas ondas batendo contra a rocha, pois se non os peixes que había alí morrerían, porque ao bater as ondas contra o cantil producense moito osixeno. Outra vitrina simulaba unha batea e noutra viñanse raias e moreas. Deixáronos tocar unha estrela e un ourizo de mar. Había tamén xogos interactivos.

CAMBIO CLIMATICO

Irene Salgado
8C

O día 28 de febreiro ás 11:30 fomos ao Centro Sociocultural do Ensanche para ver unha exposición sobre o cambio climático. Primeiro explicáronos o que era: Sabedes en que consiste este cambio? Pois é o quecemento continuo e rápido do noso planeta: A Terra. Despois fórmonos contando que este quecemento global non só afecta aos humanos senón que tamén á natureza en xeral e aos animais. Por exemplo, os osos polares cada vez teñen menos comida porque as focas van morrendo a medida en que sube o nivel do mar. Ademais moitos deles mornen afogados, pois, ao derreterse os icebergs, estes quedan máis pequenos e os osos non dan cuberto as distancias entre eles. Moitos bosques tropicais desecáronse e nas montañas do Himalaya subiron moito as temperaturas. Aínda que pareza unha cifra sen importancia subirón un mínimo de 2,5º nos polos..

Per nós, os humanos tamén nos vemos afectados polo cambio climático. Nestes anos producirónse moitas catástrofes. Tamén nos aclararon o que era o "efecto invernadoiro" na atmosfera. Non o sabedes? Explícovolo. Hai millóns e millóns de anos, había vida na terra, e como as temperaturas eran moi extremas, había capa que quecía un pouco máis a terra, sen ela a temperatura sería de -19°C, temperatura onde sería moi difícil vivir. As enerxías non renovábeis (gases, petróleo, carbón, etc.) o que fan é aumentar esa capa de efecto invernadoiro, e iso non é bo, porque non está a deixar saír os raios solares que entran na atmosfera e prodúcese o quecemento.

Entre as cousas que podíamos facer para non contaminar atopamos:

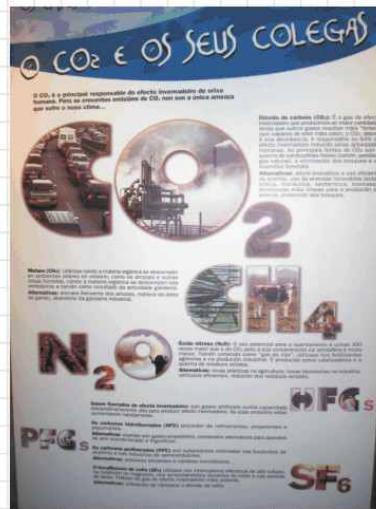
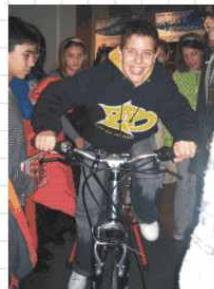
- Non empregar o transporte privado e empregar a bicicleta e o autobús máis a miúdo.
- Reciclar tanto o papel coma o cristal e os plásticos. Non botar todo xunto no lixo.
- Empregar na casa lámpadas de baixo consumo. Así podemos aforrar ata un 80% de enerxía.

Máis tarde unha monitora ensinounos un vídeo con feitos que, áinda que non quixeramos crer, son verdade.

Cando case estávamos ao final a monitora díxonos que podíamos escribir nun gran anaco de papel branco o que nos pensabamos que se podía facer polo medio ambiente.

Para rematar, a profesora ensinounos a biblioteca que hai ali e todos collemos os papeis para facernos socios. Nela hai moitas cousas que ver: aula de informática, libros a moreas, contacantos, etc..

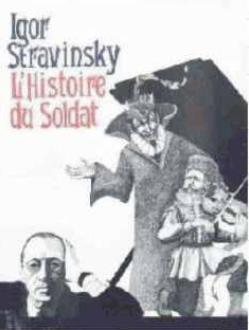
Cando xa rematamos a visita voltamos ao colexio, por suposto, andando.

HISTORIA DO SOLDADO

**CONCERTOS
DIDÁCTICOS
PARA
ESCOLARES**

A idea da representación de A Historia do Soldado, en forma de concerto didáctico, xorde da colaboración entre os solistas da Banda Municipal de Santiago de Compostela, da Banda de Música Municipal de A Coruña e da Real Filharmonía de Galicia. Xuntos artellan este espectáculo cheo de ilusión e con proxeción de futuro coa intencionalidade de ser representado para o maior número de nenos de Galicia.

JOAQUÍN VILA
6ºB

“O dia once de febreiro fomos ao Auditorio a ver un concerto titulado "A historia do soldado". Saimos do colexio ás dez e media e chegamos ás once menos dez. A obra comezou ás once e cuarto.

O director de escena chamábase Theodor Smeu

Stermin, os actores eran Hoshua MacCarey, Charo Pita e Paulina Alonso, os músicos: Ernesto Fidel Díaz, Óscar Rodríguez, Martín Baleirón, Carlos Filgueira, Xosé Rodríguez, Daniel Ribeiro e David Novelle.

A historia contaba que un soldado consegue un permiso e marcha á súa aldea. Para descansar séntase xunto a un regato e entretense tocando o violín. Detrás do aparece o demo, que primeiro escoita a súa música e despois quere guitarlle o violín.

Como non o consegue, ofrécelle a cambio un libro máxico no que se poden ler os feitos antes de que se produzan. Acepta o soldado este intercambio e vaise co demo para pasar tres días na súa campaña.

Os tres días convértense en tres anos e cando por fin queda libre e chega á súa aldea, a súa moza xa se casara con outro e a súa nai é incapaz de reconécelo.

Fora de si, arremete contra o demo pero non logra vencelo. Ao final vence ao demo coa súa astucia e todo volve a ser normal.

A obra gustoume moi. pareceu-me moi imaginativa e orixinal.

Marchamos ás doce e cuarto e chegamos ao colexio ás doce e vinte.

UNHA EXPERIENCIA

Un día fun á praia coa miña amiga Rosa. Nada máis chegar, fixemos un castelo de area. Cando faltaba pouco para rematalo, veu un cangrexo e non nos deixou continuar. Entón chamamos ao pai da miña amiga para que o afastase de allí. Ao final rematámolo, bañámonos e marchamos para a casa.

XOANA RAMA
3ºA

O MEU QUERIDO ELEFANTE

ALDARA GARCÍA
3ºA

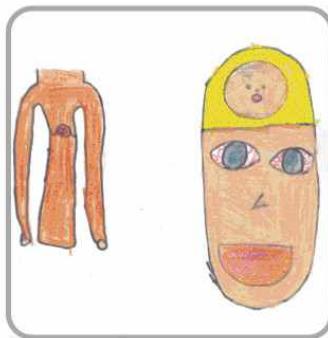
O venres da semana pasada, saiu na tele un elefante que perdeu ao seu fillo. Ainda que pareza unha barbaridade, vin pasar por diante da miña casa un elefante pequeno. A ver se ía ser o que vira pola tele!

Falei cos meus pais e chamamos á policía. Mirei pola fiestra e o elefante xa non estaba! Entraría pola porta? Dimme a volta para buscalo e ...ai estaba! Ao meu carón!

Veu a policía e o elefante non se quería separar. Eu tampoco. Desde entón vou visitalo unha vez por semana.

O CORAZÓN E O CEREBRO

Había unha vez un corazón que latexaba moiito e un cerebro que non pensaba. O corazón era moi presumido e o cerebro dicíalle: non sabes nada, nada, nada!

Entón o cerebro tentou pensar un pouco e así pasaron os días e pasaron e pasaron e pasaron... ata que xa sabía tanto que todas as partes do corpo só lle facían caso a el e non ao corazón.

UXÍA GÓMEZ
3ºA

ILUSTRANDO LIBROS

O xoves 6 de marzo estivo no noso centro Anxo Fariña. Anxo é un ilustrador e deseñador de libros infantís e xuvenis en Galiza. Destaca a súa utilización da cor, e un estilo de debuxo axil e sínxelo. Nas súas historias mestúrase o humor coa aventura, sen descoidar a incidencia en temas sociais. Entre as súas publicacións destacan: "Don Quixote e Breogán", "Antón e Pompón", "Os magos das formas", etc. Todo o alumnado do centro tivo ocasión de observar a "maxia" dos seus debuxos.